

משפט השבוע

אל מורכב משלוש מילים:

מקום

זמן

להיות

להיות בזמן הנכון במקום הנכון:

אם כל אלה שלך -

יש לך אל בחיים

נלקח מהספר: "המילים של החיים" מאת: חיים מלמד

העמוד הפותח

ובכן שבוע חלף ואנו שוב נפגשים מעל דפי העלון, והשבוע, הנערים שהיו מעורבים בתאונת האוטובוס הקטלנית מספרים ומשתפים אותנו בחוויה המזעזעת שעברו - וזו אולי ההזדמנות - בתור אם של אחד הנערים - להודות מכל הלב לטלית דבולט שתפקדה וטיפלה בנערים ובמצב בצורה נפלאה, למועצה האזורית שהתארגנה במהירות מרשימה על מנת לסייע בכל ולכל הצוות שהתארגן במשך לטפל נפשית בנערים ובמשפחות שלהם. תודה רבה.

ועוד בעלון, המשך סוגיית הבדלי החינוך בין שני המינים וסיפורים מאת (מעט) ילדי גן רימון, לועדת החגים יש בקשה אליכם ויעל ש' משיבה לאורי א' על מאמרו מהשבוע שעבר.

פינת הטיפים משגשגת, גם להרולד וו' יש מה להגיד בעניין 'כוסות התה' ואבלין משתפת אותנו בהרהורי ליבה על חדר האוכל.

בהמשך, מילות הפרידה של ילדי הגן העולים לכיתה א', כתבה של קולין על שיוך נכסים, ובמדור 'לבראות', קצת מידע על שיבושי לשון בגיל הרך ומה עושים עם זה.

קריאה נעימה ושבט שלום - המערכת

את הפרורים בשבוע הבא
תלקט עבורינו
אבלין וולאך
את כל מה שיש לכם לספר,
תספרו לה.

ומי הולדת

אלעד פרחי (נכד-וטרמן)	26/8	ראובן גוטר - בן 75	22/8
תמיר שובל (נכד)		שלומית פרחי	
בלנש לוי	27/8	בן ליפשיץ	
ארי-צבי טלברג		עדו גרשמן	
ינון אגם		דין ירון (נכד-ר. מרכס)	23/8
ניר קולקר (נכד-א. הדיר)		יובל דדוש	
דינה ראובנוב		ערן פרימוסט	24/8
דניאל סער-שובל		אייל גולן	
		הדסה ניימרק (נכדה)	
		טל ברק (נכדה-י. מנג'י)	25/8
		סהר קורן	
		רומי ירון (נכד-ר. מרכס)	
		דניאל-דוגלס קופ (נכד הרט-קופ)	

אריה

ומי נישואין

אביבה ואריק לינטון	26/8	בתיה וברוס וויטהם	22/8
אלזה ואדם בן חנוך	27/8	יפעת ושלמה וויסבקר	
ליאוני ורמי גולן		אורה וריק קנופס	
אילת ואבנר מרום	28/8	דייל ודרור קולינס	
		תמר ומיקי הרמן	23/8

פרורים מהשולחן

* ונתחיל (איך לא) בתאונות הדרכים המפורסמת שהיתה ביום חמישי שחלף ליד קיבוץ נווה אור ואשר אותה "זכר" לחוות כמה מנערינו.

שתי שיניים שבורות ומכה בגב (עמית חייט) וכמה מכות יבשות (מיטל וולאך) היוו שורה תחתונה מדהימה משהו לאור התוצאות האפשריות של מפגש המתכות שהתרחש שם. אומרים שלנהג האוטובוס שלנו יש תרומה גדולה לנזק המועט שאירע לנוסעיו וכל הכבוד לו. שלא תיכנסו לנו לטראומות, צריך להמשיך הלאה וטפו טפו טפו שלא נדע.

* מעבר חד - פתיחת בית הקפה במבנה הפאב ביום ו' שעבר: הקול של קורין (דין) מוסר לי שהיתה הצלחה כבירה. המים נשפכו כיון, עוגות 3,1415926 (פאי) תפוחים ו"קרם על קרם" רצו שגעון ובתוך ההמולה היו גם מלצרות שאפילו זכרו לחייב מישהו פה ושם. עדיה האחראית ודייב (מנהל מזון ומשקאות) כבר סופרים בדמיונם את הכסף הענק שבדרך.

* בריאות בריאות!

בזמן כתיבת שורות אלו, ישראל אבידור (איש השירות החשאי, נוקד מדופלם ו-12 פעמים מזכיר קיבוץ) כבר חזר הביתה מביקור נימוסין בבית חולים ומאז הוא סועד את ליבו בבית הסיעוד. החלמה מהירה לך ישראל!!
עודד אבידור (מ"פ היאחזות לשעבר) כל כך התרגש שמיד הלך ללדת נכדה ראשונה למשפחת אבידור הענפה. מזל טוב ואל תשכח שאין כמו בנות...

* "מעברים" - מילת קסם בגיל הרך:

ילדי גן רימון הבוגרים עברו לתלתון הצעיר ביום שני, אתמול (יום ה') עברו בוגרי גן שקד לגן רימון (ובדרך נפרדו לשלום מיעל נמנוב ומ"ספוטי" הכלב) וביום שלישי הבא יגיעו ילדי הגנון חסרי נשימה למעונם החדש - הוא גן שקד שהיה בית האבן הראשון במשק. כה לחי וכו'...

* גד"ש: 537 בגימטריה מוסר שבימים אלו נגמר קטיף התירס ומתחיל קטיף החמניות. הגזבר

מחכה בחיל ורעדה לתוצאות הקטיף וגדי אופסימיסט.

(ממטרה סתומה ב"10 דרום", רוי הלך לתקן).

המשך בעמוד הבא...

* ספורט: באליפות ישראל בשחיה שנערכה במכון וינגייט (ע"ש "הידיד") לפני שבוע השיגו גברינו הבנויים לתלפיות תוצאות כדלקמן:

נמרוד פלמה - מדליית כסף ב-200 מרפר.

שילו איילון הביא הביתה 4 זהב + 3 כסף + גביע השחיין המצטיין.

ניסיתי לכתוב באיזה משחים נקטפו התארים אך עצרתי לנוח לאחר הבריכה השלישית.

אפרופו שילו, הוא נכנס השבוע לספר השיאים של גינס בזכות היותו החייל בעל הפז"מ הקצר

ביותר בתולדות צה"ל (לא כולל חרדים): התגייס בבוקר ושוחרר אחה"צ, הכל כדי לאפשר לו

לנסוע לארה"ב ולשחות שם את זמנו עד תום.

* ואם כבר מדברים על הצבא, הרי עיקר החדשות: חדווה וולפין (כן כן, שחיינית עבר)

השתחררה מצה"ל. מזל טוב, לחיים, ואל תעברי לבד ילדה ברחוב בשיער גולש.

דובר צה"ל מוסר מעולם לא התברך בקצינים מדהימים כל כך כמו שגיא כץ ונדב עמית.

"אתה כותב לי שקיבלת סרט ושלרב סמל אתה מתאים

אינני מבינה מה זאת אומרת - אך אם זה טוב אשלח לך סרטים"

ברגע האחרון: מקורות צבאיים מוסרים שאביב אלמן צנח לבור...

* השבוע הוא שבוע המחנן בתלתונים.

אעפ"י שעכשיו יום ג' בערב, אני כבר יודע שהיה מוצלח מאוד. הנושא הוא "באג 2000" אך כל

השאר עדיין סודי ביותר. המפקדים הם רז מעין וטלית שכולה תלם.

מלקט הפרורים מהשולחן של השבוע הבא מוזמן לחקור בנושא ולהביא פרטים נוספים.

* כביש הגישה לקבוץ מחליף מקום חדשות לבקרים - הזדמנות פז לחברים להכיר את המפעל

מצידו האחורי. מוסרים לי שבזמן עבודות התשתית גילה הקבלן שאבני הבזלת שהועפו לכאן

מלועות הרי הגעש לפני כ-60 מליון שנה היו מחומר זול במיוחד...

* כמעט שכחתי - ליקוי החמה. מה עדיין לא נאמר על גרמי השמיים?

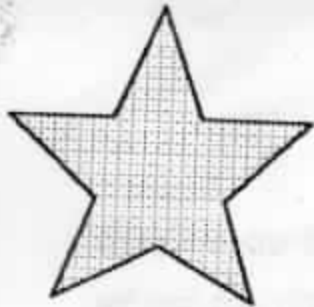
א. החומר המרכיב את היקום הידוע לנו מונה עשר בחזקת שמונים אטומים.

ב. כדור הארץ נע סביב השמש במהירות של 100,000 ק"מ לשעה.

* נכון להיום (20.8), עברה שנה ו-26 ימים מאז היומיים המופלאים ההם (יעלי זיו כבר עושה

חשבון בראש). האם הזכרון מלווה בכאב או בשמחה?

שבת שלום - תמיר

בעקבות התאונה

בתאריך ה-9.8 יצאנו 11 חבר'ה מהקיבוץ, בלוי טלית דבולט לקייטנה בת 4 ימים מטעם המועצה. בטיול השתתפו עוד 300 חבר'ה מקיבוצים שונים. היה אחלה טיול - התחלנו בנחל הזוויתן והיהודיה ומשם עברנו לדיסקו סוער בכינרת. ביום השני עלינו לאוטובוס ונסענו לתל אביב כדי ללכת ל'מימדיון', ואח"כ ל'סופרלנד'. באמצע הלילה לקחו אותנו האוטובוסים ליטבתה ומשם יצאנו לטיול ג'פים באיזור אילת ומשם לים. בערב נהנינו מהסתלבטות באילת. ביום חמישי העמסנו את הדברים על האוטובוסים ונסענו הביתה. בדרך בקרנו ב'תימניה' ועצרנו לאכול, לפי החבר'ה, כולנו נהנינו מאד אבל את החלק המעניין אני אתן לחבר'ה לספר:

אלון בוסקילה: הכל קרה מאד מאד מהר. יש:תי באוטובוס קצת 'מסטול' מעייפות, מסתכל על הסרט ששמו לנו בוידאו, פתאום היתה עצירה חדה והראש שלי עף קדימה וחזר אחורה. אז היתה עוד עצירה חזקה והראש שלי נתקע בחוזקה בכסא שלפני. הרבה דם התחיל לרדת מאפי, הסתכלתי למעלה וראיתי את האוטובוס מיתדרדר לעצים. העפתי את החולצה שלי מעלי ושמתי אותה על האף שלי, תפסתי את הפלאפון שלי, וללא נעליים רצתי מהאוטובוס. למטה הכל זרם די מהר - העלו אותנו על אמבולנסים ולקחו אותנו לבדיקות בבית חולים 'העמק'. משם עלינו על אוטובוס אחר ולקחו אותנו חזרה הביתה. למזלנו לא קרה יותר מדי לחבר'ה, ואני אישית מצטער על ההרוגים.

מיטל וולאך: ישנתי על הרצפה ופתאום הרגשתי שאנחנו מתדרדרים. שערתי שאנחנו פשוט על דרך משובשת ועוצרים לפני רמזור. פתחתי עיניים כדי לראות מה קורה, וראיתי את כולם נופלים לצד ימין וצועקים, וראיתי הרבה אנשים עם דם באף. כולם התחילו לרדת. שערתי שהתדרדרנו קצת וצריכים לרדת כדי שהאוטובוס יעלה בחזרה לנתיב. התחלתי לאסוף את הדברים שלי כדי לרדת מהאוטובוס מאורגנת. פתאום צעקו עלי... "מיטל, תעזבי הכל ותרדי!". ירדתי, ורק למטה הבנתי שזאת תאונה, אז הלכתי והתיישבתי. הגיעו מליון איש (לפחות כך זה היה נראה) וטיפלו בכולנו והעלו אותנו אחרי כ-15 דקות לאמבולנסים. בבית החולים, בדקו את כולנו ולאחר שלושה ראיונות (שלי), אמרו לנו שאסור להתראיין או לדבר עם אף כתב או סתם בן-אדם (כמה חכם מצידם...). לאחר שכולם שוחררו (זה לקח כמה שעות), העלו את כולנו לאוטובוס במרוכז (אסור היה לנו לעלות על מכוניות משפחותינו הדואגות.

המשך בעמוד הבא...

לפתע התחלתי להרגיש סחרחורת, כאב ראש קצת, בחילה וכאלה, וכל זה לאחר התקפה איומה של כאב בטן. החליטו להחזיר אותי למיון, וכשהגעתי, פגשנו את אביתר, צילה, דותן ומוטי שגב (למי שמכיר). נכנסתי למיון שוב ואמרו לי "תלכי לטיול ותחזרי עוד מעט, זה כנראה הטרומה". הלכתי לטיול וחזרתי רגועה מאוד (תתפלאו). אמרו לי שכל עוד לא קיבלתי מכה בראש, הכל בסדר. זה רק ההלם. אמרנו - "טוב, תודה" ונסענו הביתה.

אילת: אני לא זוכרת הרבה. התעוררתי משינה עם ההדף של הברקס, אז האוטובוס קצת התהפך ימינה. מאחורי צעקו קצת וזהו. ירדנו מהאוטובוס.

עידן: שכבתי על רצפת האוטובוס והסתכלתי על הסרט. פתאום הנהג עשה ברקס וישר הבנתי שאנחנו עושים תאונה, ואז נפלנו לתעלה. החלון הקדמי התפוצץ ואריה נתן בעיטה בחלון הקדמי ואמר לכולם לצאת מהאוטובוס. קמתי מהרצפה, תפסתי בכפכפים ויצאתי מהאוטובוס דרך החלון הקדמי. אחרי 5 דקות הבנתי שנכנסנו באוטו וידעתי מה היו התוצאות.

יניר: אני זוכר שאני ישנתי וחלמתי שאני ברכבת הרים, היו צעקות ועם הבום - התעוררתי. היה לרגע שקט ואז צעקו לנו לצאת מהאוטובוס כי עשינו תאונה. לי אישית לקח מספר דקות להבין שעברתי תאונה. אז לקחו אותנו לבתי חולים וכשהגעתי לבית חולים "העמק" בעפולה, ראיתי את כל הצלמים והכתבים מחכים לנו. שמחתי (אבל הייתי עצוב בשביל המשפחות) קצת וכבר חשבתי איך זה שיראו אותי בעיתון ובטלוויזיה, אבל בסך בכל היה לי מזל כי יצאתי רק עם כמה מכות יבשות.

נירית וקרן: לאחר 4 ימים של כייף בגולן, כנרת, תל-אביב ואילת, חזרנו הביתה. הנסיעה הארוכה היתה (סוף, סוף...) קרובה לסיומה, כשלפתע הרגשנו בלימה חזקה. אני חשבתי שהכביש סתם לא בסדר, עד שראיתי ענפי עצים בתוך האוטובוס... ילד אחד (מיראון), קפץ מהחלון שלו ותוך שניות פתח לכולם את הדלת. לא ידענו שמחצנו מכונית, ועצרנו לחפש את הנעליים שלנו ובכלל לא מיהרנו. כשירדנו, התחילו שמועות שיש הרוגים. את המכונית המחוצה, בקושי ראינו, כי לקחו אותנו משם מיד. תוך 3 דקות, הגיעו מכבי אש ומשטרה ואחרי מספר דקות נוספות, גם מגן דוד אדום. בדקו את הפצועים בשטח והחלו לפנות אותנו ל"פוריה". אחר כך גילו שאין מקום יותר ב"פוריה", אז לקחו את מי שנשאר, לבית חולים "העמק". שם טיפלו בנו ובדקו אותנו. כשיצאנו מחדר המיון, כתבי הטלוויזיה, רדיו ועיתונות, כבר חיכו שם. בהתחלה היה נחמד להצטלם ולהתראיין, אבל אז נמאס ואסרו עלינו להתראיין.

המשך בעמוד הבא...

כדי לברוח מהכתבים, רצנו בכל בית החולים, אבל לא הצלחנו להתחמק. לבית החולים הגיעו קרובי משפחה דואגים שלנו, וביקשו לקחת אותנו, אבל לא הרשו כי רצו שנישאר יחד וגם בגלל שלא כולם סיימו את הבדיקות. כעבור מספר שעות, מהגעתנו ל"העמק", כולם סיימו את הבדיקות והצילומים ונסענו הביתה באוטובוס (אחר...) של המועצה. סך הכל, כולנו יצאנו בסדר גמור, וזה ממש נס ששום דבר רציני לא קרה לנו. ואני משתתפת בצערם של משפחות ההרוגים.

רועי: נסענו מאילת חזרה הביתה. באמצע הדרך שמו לנו סרט. באמצע הסרט היה בום גדול. פתאום האוטובוס התחיל ליפול וכמעט להתהפך ולהתגלגל, ואז היה עוד בום, ונתקענו בעצים. האוטובוס עצר, קמחי וצעקתי "כולם בסדר, כולם בסדר!", אני הייתי במצב מצויין ללא שום פגע, וללא שום כאב. תוך שניות מספר, הבנתי שכולם בסדר, וקמתי לעזור לפתוח את הדלת, רק שאז ראיתי שמישהו כבר יצא החוצה והזיז את הענף שהפריע לפתוח את הדלת. הוא עשה את זה מאוד מהר וכל הכבוד לו. ירדנו מהאוטובוס, עמדנו בחוץ דואגים האחד לשני, כמו כן שאלתי "מה קרה?" ואמרו לי - תאונה חזיתית, והוסיפו שכל מי שהיה במכונית - מת. אמרתי לעצמי, 2-3 הרוגים זה נורא, זה איום, זה אסון. לאחר מכן האוטובוס האחרון שהיה גם אחרינו, לקח אותנו לבית החולים. בדרך בשעה 19:00, שמעתי 3 הרוגים, אבל לזה הייתי מוכן. לאחר כשעה, ראינו טלויזיה באוטובוס ושמעתי שישנם 6 הרוגים, אני חושב שכאן קיבלתי את ההלם הראשון והאחרון שהיה לי באותו מקרה. כעבור חצי שעה, הגענו לבית החולים. המיון שלי עבר תוך 3 שניות יצאתי החוצה וידעו שאני בסדר, חיכינו שכולם יגמרו את הבדיקות ונסענו הביתה. זאת היתה חוויה קשה שלא חווים כל יום, ובעצם לא יודעים מה זה עד שזה לא קורה. אני שמח שכולנו (כל האוטובוס) בסדר.

לסיום, אנחנו כולנו רוצים להודות לנהג מיצי שבזכותו אנחנו כותבים את הכתבה הזו. אנחנו גם רוצים להביע את צערנו למשפחות של ששת ההרוגים. זאת היתה חוויה לא נעימה לנו אך אני בטוח שהמשפחות סבלו ויסבלו הרבה יותר מאיתנו.

שבת שלום.

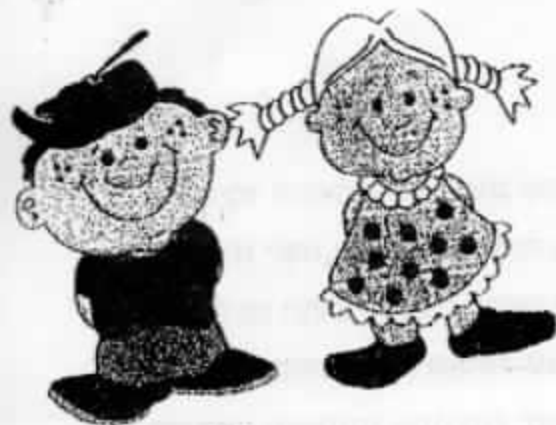
אלון בוסקילה, איילת וגנר, שירית דבולט, נירית גינת, רועי אדלשטיין, עידן בן זאב, עמית חייט, דור מעין, מיטל וואלך, קרן גדליזון, יניר קורנבלוט וטלית דבולט.

פינת הטיפים

מתוך "זמנים מודרניים" של "ידיעות אחרונות":

- * שעועית חלופית: פולי סויה יכולים להחליף את השעועית היבשה בחמין ובמרק, וכתוספת לתבשילים כמו ספגטי בולונז.
- * קעקוע לפחדנים: אפשר לצייר במו ידינו "קעקועים" מחינה. מכינים עיסה של חינה שחורה, מציירים את הציור הרצוי על הגוף, מחכים שעה, ומסירים את החינה. ה"קעקוע" יישמר כשבוע עד שבועיים.
- * לצחצח ידיים: אחרי קילוף בצל או שום, מירחו את הידיים במשחת שיניים ושיטפו במים. הריח הרע יעלם.
- * שמרים מהירים: רוצים להתפוח בצק שמרים ואין לכם סבלנות לחכות? הכניסו את הבצק למיקרוגל והפעילו למשך 30 שניות.
- * לגרגר מאושר: להכנת קרם גרגרים תוצרת בית, מוסיפים כף סוכר לסבון פנים. מסבנים את הפנים ושוטפים במים. התוצאה זהה לזו המופקת ממסכת גרגרים קנויה.
- * כחום הגלידה: הגלידה קפאה וקשה לחדור אותה? הכניסו את הכף לכוס מים רותחים. כף חמה תחדור את הגלידה בקלות.
- * מגהצים כתמים: כדי להסיר כתם שעווה ממפה או מבגד, כסו אותו בנייר מכל סוג וגהצו עליו (האפקט הטוב ביותר מתקבל סמוך להיווצרות הכתם). השעווה תעבור לנייר.
- * הטוסטר מבריק: כדי לנקות את הטוסטר משאריות גבינה וקטשופ מבלי לפגוע בציפוי הטפלון, טפטפו על המשטח הפנימי מעט מים בעודו חם (ניתן לטפטף את המים בעזרת מטלית), והניחו לו להתקרר. נגבו את המשטח בנייר חד פעמי והטוסטר יבריק.
- * הנענע ירוקה: כדי למנוע מהנענע להשחיר, מרפדים קופסת פלסטיק בנייר עיתון, קוצצים את גבעולי העלים, מאחסנים בקופסא וסוגרים. כך תמנעו מרטיבות והשחרה.
- * נר לי: כדי שנר לא יטפטף בזמן הבעירה, שימרו אותו בתא ההקפאה במקרר עד השימוש.

נוכבים בשמי הקיבוץ

הקדמה: ילדים השומעים אגדות וסיפורים, שומעים ביצירות הרבה יותר, מאשר את עלילת הסיפור. מחקרים גילו שילדים עד גיל חמש, תופסים את המעשיות כאילו הן אמת היסטורית. רק אחרי גיל תשע מתחילים הילדים להבחין בין דמיון למציאות. תוך כדי הזדהות עם המסופר, הם לומדים על תפקידי המינים בחברה, ומפנימים סטריאוטיפים, דפוסי חשיבה והתנהגות אותם הם לוקחים איתם אל חייהם כבוגרים: הגברים חולמים להציל "נסיכות נרדמות" יפיפיות ופאסיביות, בעוד הנשים חולמות להנצל ולהיות מוגנות ע"י נסיכים אמיצים. אגדות וסיפורים אלה מעמידות מודל בלתי שוויוני של תפקידי המינים שבו דומיננטיות גברית, בעוד הנשים מוגבלות למערכות עיסוקים מסו"תית. לפני שבוע, הובא סיפורם של תום ושגיב "מעשה בסינדרלה", לפניכם הפעם סיפורם של קים וגילי "הרפתקאות סינדרלה" שנכתב ע"י שתי הבנות בעקבות שיחות שנעשו עם הילדים על הסיפור הקלאסי "סינדרלה".

הבנות התבקשו לכתוב את סיפור סינדרלה מחדש, מבלי שיהיו בו פיות וקסמים. הן הפכו את סינדרלה לאקטיבית מאוד, בעלת מוטיבציה אישית להצליח בכוחות עצמה. היא לא מחכה שיעשו עבורה, היא פועלת במרץ עד שהיא מגיעה לבית משלה, אותו היא בנתה במו ידה.

הרפתקאות סינדרלה

מאת: קים קפלן וגילי שפרונג

פעם היתה נערה שקראו לה סינדרלה. אמא שלה מתה ואבא שלה התחתן עם אישה אחרת, חורגת, רעה, שהיו לה שתי בנות מגעילות ורעות. האבא כמעט לא היה בבית כי הוא שירת בצבא. האחיות החורגות התנהגו בצורה מגעילה לסינדרלה. הן לא אהבו אותה, בגלל שלדעתן, היא לא עשתה כל מה שהן ביקשו ממנה, והיא עשתה רק את מה שהאמא החורגת אמרה לה. סינדרלה כל הזמן הסתכלה לשמיים וזימרה, וזה הרגיז את האחיות החורגות. הן היו זורקות עליה תפוחים ותפוחי אדמה.

המשך בעמוד הבא...

סינדרלה התפללה לאלוהים שיחזיר לה את אמא. אלוהים הציע לה לברוח מהבית. בלילה, כשכולם ישנו, סינדרלה לקחה בשקט אוהל, מזרון ואוכל, היא לקחה גם פאה שלא יכירו אותה, ויצאה מן החלון והלכה לכיוון צפון.

סינדרלה הקימה את האוהל על חוף הים, היא שכבה באוהל ולא הצליחה להרדם. היא פחדה שהאמא והאחיות החורגות ימצאו אותה. אם הן ימצאו אותה, הן יהרגו אותה.

בבוקר, האחיות החורגות גילו שסינדרלה ברחתה מהבית. האחיות החורגות דאגו. הן סיפרו לאמם, שסינדרלה ברחתה. האמא החורגת לא דאגה ואמרה: "מה אכפת לכן?" "באמת מה אכפת לנו?" אמרו האחיות החורגות.

בבוקר סינדרלה קיפלה את האוהל והתחילה ללכת וללכת. הדברים היו מאוד כבדים לה, אבל היא המשיכה ללכת. היא רצתה למצוא בית בשבילה. כל היום היא הלכה ובלילה היא ישנה. סינדרלה גילתה שהיא שכחה את הכסף בבית ובלי כסף היא לא יכולה לקנות אוכל ובית. סינדרלה הלכה לאנשים וביקשה מהם אוכל, אבל הם לא הסכימו לתת לה.

סינדרלה היתה מאוד רעבה. היא החליטה לעשות משהו בעצמה. היא מצאה קומפוסט ואכלה ממנו וגם אכלה חובזות שגדלו בגינות. כשסינדרלה אכלה מן הקומפוסט היא לא נזהרה ונעקצה על ידי דבורה. סינדרלה היתה אלרגית לעקיצות של דבורים וצרעות, לכן הפה שלה התנפח כמו בלון. היא שמה מים על הלשון, אך זה לא עזר. סינדרלה גנבה אוטו, כדי להגיע מהר לבית חולים. שם טיפלו בה. האוטו היה שייך לאיש, שנכנס לחנות ירקות, כדי לקנות ירקות. הוא יצא מהחנות וגילה שהאוטו שלו נאבד. האיש טילפן למשטרה וסיפר שגנבו לו את האוטו. שני שוטרים הגיעו אל האיש. יחד הם חיפשו את האוטו בכל האיזור. הם מצאו את האוטו ליד בית החולים. השוטרים נכנסו לבית החולים ושאלו: "מי גנב את האוטו?"

בהתחלה סינדרלה היתה מפוחדת. היא שמה את ידה על הפה. השוטרים ראו זאת והבינו שהיא גנבה את האוטו. סינדרלה הלכה בשקט עם השוטרים. הם לקחו אותה לבית המשפט. השופט שאל את סינדרלה: "למה גנבת את האוטו?"

סינדרלה סיפרה לשופט שהיא נעקצה על ידי דבורה וזה נורא שרף לה והיא אלרגית לעקיצות, לא היה לה אוטו והיא לא רצתה למות, לכן היא גנבה אוטו, כדי להגיע מהר לבית החולים. השופט אמר לסינדרלה: "את צריכה להיות בכלא 4 שבועות?" סינדרלה לא רצתה להכנס לכלא. היא עוד היתה צריכה להכין לעצמה בית. בלילה שהשוטרים נרדמו ולא שמו לב, היא חתכה את החוט שהיה קשור לידיה, בעזרת שיניה, וברחה דרך החלון ליער.

סינדרלה אספה קש, קקא של פרות, אדמה וחול והכינה לבנים. מהלבנים היא בנתה לעצמה בית. סינדרלה מצאה ביער משחקים שילדים איבדו. היא אספה אותם וכך היה לה עם מה לשחק. סינדרלה מצאה ביער חרב גדולה ענקית. עם זה היא השתמשה לצוד חיות כדי לאכול. סינדרלה גרה בבית שבנתה לעצמה והיו לה חיים טובים, שמחים ומאושרים.

ריקוד סלואן

על פי בקשתה של ילדה חולת סרטן, רצ"ב שיר שנכתב ע"י ילדה חולת סרטן אשר תעזוב בקרוב את העולם הזה, העברת השיר למספר רב של נמענים, הינה בקשתה האחרונה של הילדה הקטנה:

האם אמרת אי פעם לילדך "נעשה זאת מחר"
ומרוב חיפזון לא ראית בעינו את הצער?
האם אבדת קשר והנחת לחברות טובה לגווע
רק משום שלא היה לך זמן את קול חברך לשמוע?

כאשר אתה רץ כה מהר למקום מסוים
אתה מחמיץ חצי מההנאה הכרוכה בהגעה לשם
וכשאתה ממחר ומודאג במהלך יומך
זה כמו מתנה סגורה שהשלכת ממך
החיים אינם מרוץ, קח אותם לאט יותר
האזן למנגינה לפני שהשיר יגמר.

האם התבוננת אי פעם בילדים על הקרוסלה
או האזנת לטיפות הגשם הנושקות לאדמה?
האם עקבת אי פעם אחר מעוף הפרפר
או הבטת בחמה החודרת לילה שנגמר?
מוטב שתאט, אל תרקוד כה מהר
הזמן קצר, המנגינה לא לנצח תשאר.

האם אתה מצוי במרוץ במשך היום
וכשאתה שואל "מה שלומך", אינך מקשיב עד תום?
האם בסוף היום כשאתה שוכב במיטתך
מאה המשימות הבאות חולפות במוחך?
מוטב שתאט, אל תרקוד כה מהר
הזמן קצר, המנגינה לא לנצח תישאר.

בהצלחה בשנה הבאה. שמרו על עצמכם ועימדו בפני הפיתויים שהרי:

"אנחנו ילדים של החיים"

בידידות - מגי

מזל טוב

לשוש וריימונד
ולכל המשפחה
לרגל חתונתם של

אמרי ואלי

שתערך בעין ורד בתאריך 26.8.99

ערב חברתי בקיבוץ יתקיים ביום שישי 27.8 בשעה 21:30 בפאב

מזל טוב ושפע ברכות

מהמכבסה

* לאחרונה נמצא מבחר עטים בבגדים שהושלכו לכביסה.
נבקש להזכיר לחברים שעלות נזק שנגרם מדיו של עט שכובס, תהיה על החבר שהשליך את
העט.

* גם מברגים, מסמרים וחלקי ממטרות אינה רצויים למכונת הכביסה.
תודה - הכובסות (המזיעות)

מענף המזון

מכתב פתוח לחברה בנושא תורנויות בענף המזון

בתור מרכזת ענף המזון, אני רוצה להעלות כמה נושאים שמטרידים אותי. לא מדובר בקיטורים, אלא ברצון לשתף אתכם במצב ובהתלבטויות שלי. מדובר בבעיות הקשורות בעיקר בתורנויות ובמסירות שבת, ודורשות פתרון:

1. מספר חברים ששימשו כאחראים בערב שישי (בתור מסירת שבת), יצאו מסבב התורנות, ואין חברים שמוכנים להחליף אותם.

2. רבים מהתורנים בשבתות לא מוכנים לקחת אחריות אמיתית ועובדים מתוך זלזול ("זאת לא הבעיה שלי").

האחראים לא מגיעים ביום שישי כדי לברר מה עליהם לעשות בשבת, הרי ישנם שינויים מפעם לפעם. אמנם זה מובן כאשר עובדים פעם בשישה שבועות, אך הבעיה עדיין קיימת.

ישנם תורנים המאפשרים למי שמגיע מוקדם בשבת, לקחת אוכל לפני פתיחת הקופה - פה מיץ, שם פרוסת לחם, ואפילו ארוחות שלמות כי "מה זה משנה, אף אחד לא מפסיד מזה".

וכאן בעצם הטעות. האינטרס של החברים ושל ענף המזון אינם שונים כמו שנדמה לחלק מהאנשים. ההסבר לכך הוא שאם ענף המזון יוצא בהפסד, יש לו שתי אופציות:

א. להעלות את מחירי המזון.

ב. לסגור את חדר האוכל.

שתי האפשרויות יפגעו כמובן, בחברים. אנחנו רוצים להמשיך לפתוח את חדר האוכל לטובת כל החברה, אבל המצב כמו שהוא - לא יכול להימשך.

אם אתם מעוניינים בהמשך קיום הברנץ', ארוחת ערב בימי שישי וחגים, אנא עיזרו לנו לפתור את הבעיה, לפחות עד שנמצא שיטה אחרת.

אבלין, בשם ענף המזון

נקודות למחשבה (במשאבי אנוש מכינים הצעות):

1. תורנויות בתשלום: ישפיע על עלות הארוחה.

2. "עונשים" (סנקציות) לחברים שמסרבים לבצע תורנויות: האם זה אפשרי?

עוד לא אמרתי דו

נו, מה לעשות? אלו הן תכונות האופי שלי. להגיד את האמת בפנים, לשים את כל הקלפים על בשולחן, לא להעמיד פנים, לא לשמור בבטן כלום כלום.

בוטה עד כדי כאב לפעמים, ולא כל כך דופקת חשבון כשמישהו מקומם ומרגיז אותי במעשים רעים ושפלים (ביחוד כנגד חברי הטובים). ועל זה שאיש לא יצפה כאן בסיום הסאגה המעייפת הזו להתנצלות מעל דפי העלון - אני עומדת בתוקף מאחורי כל דבר שאני אומרת.

למכתבים מיוסרים שהמסר שלהם הוא בכינות ומסקנות אישיות אין מקום בדיון הזה בעלון ולא בתוך ליבי.

הענין הרלבנטי שוב אני חוזרת הוא תפקודו הלקוי של חבר במקום עבודה ציבורי, מקום ששיך לכולנו ולהנאתנו המירבית, וכל מי שמחפש מעבר לכך פיסות אקטואליה ורכילות שבועית נגועה בבכיינות שיפנה למקום אחר - לא אלי. דרמה או לא, טרגדיה, קומדיה וכו' לא מענין אותי. מה עושה חבר שכל כך מעונין ולא מחובר למקום העבודה שלו - במקום ובצומת כל כך חשובים בחיי הקיץ הלוהטים?

אני אגיד לכם - הוא זורק את הבעיה (קרי כוסות, למשל) לפח ובכך פותר את הבעיה במקום להתמודד - ואני מסכימה לשם שינוי (חד פעמי) שאלו שקשה להם לקום ולשטוף את הכוסות שלהם - לא ראויים שישטפו עבורם.

מצד שני - אף אחד לא מת או חטף דלקת בגידים כתוצאה משטיפת כוסות, נכון?

למה במקומות עבודה אחרים בקיבוץ ובמפעל ובכל מקום אחר, אדם שלא מתאים, לא מתפקד או שם קצוץ מוצא עצמו בחוץ?

אלו הדרישות - רוצה - יופי. לא רוצה - לך חפש מקום אחר.

פשוט מאוד!

הדסה

תגובה

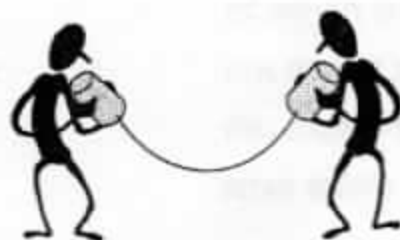
1. לאורי אדלשטיין:

ראשית, מקובלת עלי דעתך בענין העבודה הרבה הצפויה בשכלול המערכת החדשה של התקציב המשולב. קשה להמנע משגיאות וברור שחדשות לבקרים מתעוררים קשיים, שיש לתת עליהם את הדעת, להבהיר את המצב ולשנות את ההתייחסות אליהם. אין זה שונה מחיי היומיום בכל מגזר מן החיים, כאשר נתקלים בבעיות ונגשים לפתרון ושוב בוחנים את המציאות ומגלים בעיות חדשות.

מה שלא ברור לי הוא, מדוע אתה נותן דוגמאות שמיות ("סייעת בבית יונתן") ומספריות מבלי לשוחח עם הנוגעת בדבר. דווקא מאחר שאתה אוהב לדייק ולחשוב באופן מעמיק ורציני, אינני מבינה גישה זו ואף סבורה, שיש בה משום חוסר כבוד כלפי הקורא הנבון של עתוננו.

2. ועדת הבריאות יושבה פעם שניה עם קלרה ליון, מרכזת הבריאות של המועצה, כדי לתכנן את תקציב אלפיים. היא דיברה איתנו על מודל לפיו ייקל להכין ולבקר את התקציב של בריאות, סיעוד, ייעוץ, שיניים, משקפיים ומצפה לשמוע מאתנו האם נחליט להשתמש בו. יתרונו לעומת שיטת בנית התקציב הרגילה, הוא בדקדוק בפרטים רבים, וביכולת ההשוואה לקיבוצים אחרים. המודל מתאים לקבוצים שלא עברו שינוי וגם כאלה העובדים במשכורות מלאות. בישיבה הבאה נסכם ונחליט ואחר כך נביא בפני החברה אלטרנטיבות אחרות לגבי השאלה על מה נוציא כסף ועל מה לא. נזדקק לשיתוף פעולה של החברה בעצוב התכנית ונוכל לדבר, למשל, על שיטות שונות של חלוקת תרופות, שימוש ברכב, כונניות ותורנויות הרופאה והאחיות וכו'.

יעל ש'

פרידה מהגן

דברי פתיחה: השירים הבאים נכתבו למסיבת הפרידה של גן רימון מהילדים הבוגרים העולים

לכתה א':

תום מעין:

כמו בקרקס תום מנתר
על גלגלון וקפיצה לא מוותר
גם אם בסך הכל הוא עובר
מהסדנא שבגן לחדר אחר
הוא לא ילך סתם מקיר אחד לעוד קיר
אלא ידלג ויתן סלטה באוויר.

סלע כרם:

לא יספיקו לסלע כל הצבעים
בגואש, טושים, עפרונות וגירים.
למלא משטחים בססגוניות מדהימה
שלא יביישו את ציירי האומה.
היא מתאימה גם את הצבעים בבגדיה,
בקוקיות, בגרביים ובצמידים על ידיה.

רננה זולטי:

את שפת החיות רננה המציאה,
כשתפשה חיפושית מתחת לשיח.
תנהל שיחה קצרה עם ארנב,
ותחליף מילים עם חבר שלה - הצב.
ביד רכה תלטף חתול,
ובמלות אהבה, תעטוף שבלול.

בת-אל רזנקרנץ:

כשבת-אל קוראת לילדים להתאסף,
הם באים ומתיישבים סביבה בכיף.
בשרביט מנצחים ובכושר ארגון,
תפעיל את כולם ותתן כיוון.
כשילד נפצע היא תדאג לשלומן,
ובצחוק מתגלגל תשובב את נפשו.

קים קפלן:

בציוריה של קים עולם ומלואו
רכבת, ילדים, פרחים - ומה לא?
דמויות תמציא מדמיונה העשיר,
שמספרות סיפור הקולח כמו שיר.
תזמיני אותנו לקפוץ לדקה,
ולהיות חלק מאותה התמונה.

הופ ינטיס:

להופ, משק הילדים הוא הבית השני
מטפלת בברווזונים, תרנגולות וארנבונים.
כל משימה שאבישי נותן,
היא מבצעת ביעילות ובחן.
ואם משק הילדים עומד לתפארת,
תדאו שלהופ יש בזה חלק.

המשך בעמוד הבא...

אביר מלינה:

כשאביר בונה מטוסים וחלליות,
יש לו רעיון איך זה הולך להיות.
הוא מתכנן עד הפרטים הכי קטנים
כולל עמדות שיגור, תא טייס ומנועים.
מכיר בלגו את כל החלקים
ואם תרצו להצטרף אליו - הוא יסכים!

פלג בן דוד:

לפלג יש הרבה מידע בראש
שפרעה זה בפסח, ובפורים אחשוורוש.
הוא זוכר את כל הפרטים הקטנים
ואת כל הדמויות בסיפורי החגים,
ואם תקבלו מכתב, הוא עלול
לקחת לאוסף שלו מייד את הבול.

הראל מרום:

כשזרענו את התירס, הראל שאל:
"כמה מהר התירס יגדל?"
מה יקרה קודם? התירס יבשיל?
או שנעלה קודם ל'מבוא גליל'?
בעיניו הגדולות, כך תמיד הוא מהרהר,
שואל, בודק, מתעניין וחוקר.

אמה ליפשיץ:

אצל אמה כל בקר הוא יום חדש
בו היא בוחרת מה היא תלבש:
בגדים מהודו בצבעים של אש
או כיפה לשים על הראש תבקש.
בססגוניות ומקוריות היא מופיעה בבגדיה
כמו המסיכות הנגלות בציוריה.

תמיר עזרן (מחצור):

תמיר מקשיב לסיפורים היטב,
ואחר כך מצייר עם כל הלב.
את העיר שושן צהלה ושמחה
ואת חנה סנש אוחזת במצנחה.
כמו קרקע צמאה לגשם, הוא מקשיב
ומתוכו יפרחו הציורים כמו באביב.

מהמרפאה

עד להודעה חדשה, בימי רביעי - ד"ר אן תעבוד בשעות 07:30 עד 14:00
ומרפאת האחיות אחר הצהריים, תפתח בשעות 16:00 עד 17:00.

צוות המרפאה

מועדת החבר המבוגר

בית התעסוקה סגור עד להודעה חדשה, עקב המעבר לבית החדש - בשעה טובה!
כמו כן, לא תתקיים ארוחת עשר ביום שישי 20/8/99 מאותה הסיבה.

חנוכת הבית (של המעון החדש), תתקיים ביום שישי 27.8.99 בשעה 09:45.
בשעה 10:00, נשמע מפיהן של אילה מ"ותיקי הגליל" ונגה מעמיעד, על התכנית האיזורית לשנה הבאה.
כולם מוזמנים.

הועדה לחבר המבוגר

חגי תשרי

... ראש השנה ... יום כיפור ... סוכות ...

ערב ראש-השנה בפתח, מתקרב בצעדי ענק. עוד שלושה שבועות לפנינו.
האם אתה או את כבר חשבתם איזה ארוע אתם רוצים לארגן? בינתיים, רק ארוע אחד מתארגן
לו - ארוע בחג סוכות.
פנו אלינו עוד היום!
ושוב, ברגע האחרון - יש לנו מתנדב שלקח על עצמו את ארגון יום העפיפונים בסוכות.

ועדת חגים: רחלי, רותי ע', קטיה, איריס, יעלי.

מסירות שבת

במשך חגי תשרי יש לשים לב שינויים בתאריכי מסירות השבת:

שבוע 5 יהיה בתאריך 18.9.99

שבוע 6 יהיה בתאריך 9.10.99

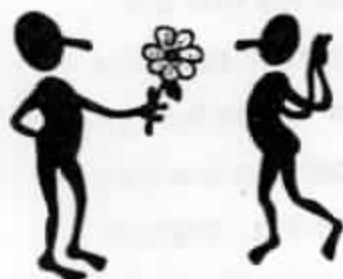
אבלין

תודה

לכל חברי כפר הנשיא,

ברצוני להודות מעומק ליבי לכל אלה ששלחו כרטיס, מכתב ופקס. למי שטלפן ולמי שהשאיר הודעה, למי שעצר אותי במדרכה ושאל לשלומי של ישראל ולשלומי. לכל אלה שחשבו עלינו בדאגה, לשכננו שהשקו את הדשא והצמחים, ליעל שפרונג שתמכה ודאגה לנו, לדוד שדאג לספק לנו רכב בשעת הצורך, לצוות המרפאה שעקב בדאגה אחרי המתרחש איתנו ובמיוחד תודה לד"ר אן שעודדה אותנו, ירבה, הסבירה, לא חסכה מזמנה לעדכן אותנו, שהפנתה אותנו לאדם הנכון, למקום הנכון ובזמן הנכון. תודה על החום, האהבה והדאגה שהרגשנו סביבנו. על כל אלה - תבוא עליכם הברכה. ואם שכחתי להזכיר מישהו או משהו - אתכם הסליחה.

חן חן ותודה - רחל אבידור.

נוס תה בבריכה

תשובה להדסה, דנה וכל היתר

לגבי ההחלטה לנעול את הכוסות בבריכה - היתה החלטה שאני כן הייתי מעורב בה. גם הסברתי לאודי שכאשר פיל היה מציל, גם אז הורדנו את הכוסות למשך שבועיים. כשאני הייתי מציל לפני כמה שנים, גם אז נעלנו את הכוסות לתקופה. אני כן חושב שבזה שלא הגדרנו לכמה זמן ינעלו הכוסות, זה מה שגרם לבעיה. אני מבין את התסכול של כל מציל בנושא "כוסות בבריכה".

תודה מראש - הרולד

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

חשבון נפש 1

כאשר שואלים אותי בחוץ, למה חזרתי לתפקיד של ריכוז משק - אני בדרך כלל מתחמק מלהשיב, אבל פנימה לחברים, אני מגלה מה היה בליבי. כאשר ראיתי שכפר הנשיא עמד לפני שינוי יסודי, הרגשתי חובה לעזור בניתוב השינויים, שיהיו הגונים ומוצדקים - עד כמה שזה ניתן במעבר לכללי יסוד חדשים. (היו בכמה קיבוצים קבוצות חזקות שהשתלטו על הקופה לטובתם האישית).

בסופו של התהליך, הדרך היחידה להבטיח לכל החברים בטחון אישי וחלוקה מוצדקת - היא לתת לכל חבר את חלקו היחסי בבעלות על כל הנכסים בקיבוץ. (בכפר רופין - חילקו את הזכויות על הנכסים 50% לפי גולגולת ו- 50% לפי שנות ותק).

הצד של חלוקת הזכויות על הנכסים הינו צד משלים לתקציב המשולב - כאשר חלק מהנכסים משותפים בלבד. (שכר ורווחי הענפים). אבל לא מתחשבים בנכסים הקבועים: בעלות על זכויות קרקע, ענפי חקלאות, מפעל ובתי המגורים).

על מנת לבצע את החלוקה הנדרשת יש לנקוט בצעדים הבאים:

1. אירגון מחדש של מבנה הקיבוץ - בעיקר הקמת תאגיד אחזקות אשר בסופו של דבר יחלק את המניות שלו לחברים לפי גולגולת ולפי ותק.
2. מימוש נכסים על מנת לסלק חובות הבנקים, (עד שלא נשחרר משיעבוד הבנקים, לא נוכל להעביר לחברים את חלקם בנכסים, גם לא את הבתים).
- מכירת המגרשים עבור השכונה הקהילתית והכנסת משקיע למפעל הבונים יאפשרו לנו לסלק את כל החובות לכל הבנקים.
3. להמנע מלקחת הלוואות חדשות משמעותיות אשר שוב יחסמו בפנינו את הדרך לעצמאות כלכלית.

הערה: אפשר לחלק מניות ובתים ועדיין להמשיך להיות קיבוץ - הכל תלוי ברצון החברים. אפשר לקבוע למשל שחבר שרוצה למכור את חלקו, את מניותיו, או את ביתו, חייב קודם להציע אותם לקיבוץ. (בכפר רופין הקיבוץ מתחייב לקנות אותם בשיעור של 70% מערכם).

חשבון נפש 2

לאחר 15 חודש בתפקיד – איך עלי לסכם את יישום התוכנית הנ"ל ?

1. אירגון מחדש של נכסים – קיבלנו מודל שלם מברית פיקוח ואישרנו אותו בקלפי. אני מתכנן שעד סוף 1999 – נגיש אותו לאישור הבנקים בהסדר וגם למטה ההסדר. בשנת 2000 נבצע העברת הנכסים והחובות לתאגיד החדש – פרט לאלה אשר נשארים בתחום הקהילה.
 2. מימוש נכסים: ההכנות להקמת השכונה התקדמו מאוד - ועלינו עכשיו להתגבר על כמה בעיות ביורוקרטיות וחוקתיות (שינויים בהסדרים של מינהל מקרקעי ישראל), ולגשת לאישור הקווים החירתיים הרצויים לנו. אני מניח שעד סוף 1999 נסכם גם את זה.
- משקיע למפעל. הוכן "תיק למשקיע" על ידי מחלקת העסקים של רואה החשבון של המפעל – וכרגע אנחנו באמצע משא ומתן עם משקיע ישראלי. אם אותו משקיע יסכים לתנאינו – אז נוכל להביא הצעה למוסדות הקיבוץ ולקלפי – ואם לא – נחפש עד שנמצא משקיע מתאים.

לסיכום, הקדשתי חלק גדול מזמני בתפקיד בטיפול בנושאים הנ"ל כולל קבלת הסכמת ההנהלה הכלכלית, מועצת החברים ואישורם בקלפי, ואני כבר יכול לראות בסיפוק את התקדמותינו הרבה בכוון הרצוי. יתכן שכתוצאה מכך לא הקדשתי מספיק זמן או תשומת לב לעניינים השוטפים – זה אינו הצד החזק שלי. יש לי נטיה להתרכז בעניינים רחבים יותר, וקצת חוסר סבלנות לטפל בפרטים הקטנים.

חשבון נפש 3

אם כבר כתבתי דו"ח לאחר 15 חודש בתפקיד, אז ברצוני להוסיף עוד על כמה ענינים שוטפים:

הקמת עדר בקר – לשמור על הקרקעות – הפרות יהיו כאן תוך חודש.

הקמה מחדש של פארק / בית קפה – התחלנו, אבל ההתקדמות איטית.

צמחי מרפא – עומדים לשווק מוצרים מוגמרים לארה"ב לאחר שהשוק

של חומר הגלם ירד בצורה דרסטית.

הושלמה הקמת שותפות גד"ש עם קיבוץ שניר. (גדי מנהל עכשיו 3,000 דונם בצפון).

סגירת משבצת הקרקע שלנו – עם קצת מזל – עד סוף 1999, נחתום על חוזה לדירות על 4,500 דונם קרקע קבועה לכפר הנשיא.

התחלנו לחשוב על פרוייקט תיירותי רחב מימדים – ולזה דרוש משקיע עם הרבה כסף והרבה דמיון.

ולשליה – סגרנו את חלקנו בשייט (אקטיבית) וחיסלנו את ענף הפרוטאות.

לב-ריאות

"שרה סרה סיר שמח"

האם צריך לטפל בשיבושי לשון כבר בגיל הגן? האם בכל פעם שהילד טועה, צריך לתקן אותו?
האם הבעיה תשאר לנצח, ומהן האותיות הכי מסובכות לקטנים?

עד גיל 3 וחצי ילדים אמורים לרכוש את רוב הצלילים בשפה שלהם. סביב הגיל הזה הם גם
אמורים לדבר במשפטים מורכבים יותר מאשר שתי מילים.

שיבוש האותיות השורקות - שין, סמך, צדיק וזין יכול להמשך עד גיל 6-7 ואפילו 8, וזה נורמלי.

רכישת השפה היא תהליך שמורכב מיכולת שמיעתית, שכלית ורגשית, ולא רק מוטורית, ולכן לא
מומלץ לתקן את הילדים כשהם טועים. יש "יכולת שפתית" ואם יש עימה בעיה, ההורים לא
יכולים לאבחן או לטפל בה.

כאשר הילדים יכולים לבטא את המילים נכון, הם עושים זאת, ואם הם משבשים, סימן שהם
עדיין לא יכולים אחרת.

כדאי להפנות ילדים בני שלוש שדיבורם אינו מובן או בני ארבע שמתקשים לנהל שיחה, לאבחנה
או ייעוץ עם קלינאית/ת תקשורת.

מתוך "הורים וילדים" - המייעצת: נעמה שחר, קלינאית תקשורת והתפתחותית ממרכז מ"ל.

שבת שבוע

רישמו מילה במלכן הראשון, בהתאם להגדרת, הורידו ממנה אות, שני את הסדר, אם צריך, הישמו את המילה הבאה במלכן השני. את האות שהורדתם הכניסו לתוך הריבוע הקטן שבצד ימין. המשיכו הלאה ואת האות שהורדתם הפעם הכניסו לריבוע הקטן שבצד שמאל. אם תמלאו נכונה את כל המלבנים, תקבלו בשתי שורות הריבועים הקטנים, מלמעלה למטה, שני שמות או מושגים שישו ביניהם קשר מסוים.

סולם אילים

28

	3	2	1	
	6	5	4	
	9	8	7	
	12	11	10	
	15	14	13	
	18	17	16	
	21	20	19	
	24	23	22	

הגדרות

1. משבעת המינים	13. אבן טובה
2. שומר העדר	14. רחמים
3. שתה כל צרכו	15. שמש
4. פריחה	16. מדינה באמריקה הדרומית
5. עיר באוקראינה	17. מדינה באמריקה התיכונה
6. מדינה באפריקה	18. אשמה
7. מעגן ליכטות	19. ממכות מצרים
8. ברור, מחזור	20. עטלף צמא'דם
9. מידת נוזלים קדומה	21. הפרש ניכר, הבדל גדול
10. מושב בעמק הירדן	22. מספרי התורה
11. יקר המציאות	23. עוף מדברי
12. הבטחה בשבועה	24. עז הבר

מספר חזק

46

בואו חשבון

בפעולת הכפל שלפניכם הוחלפו הספרות באותיות. עליכם למצוא את ערכה של כל אות ולהציב את האותיות המתאימות במקום הספרות בשורה שלמטה. אם תפתרו נכונה תקבלו אימרה נאה.

ח	י	י	מ
ל	מ	ו	ת
מ	נ	נ	ש
ח	נ	נ	ו
ת	ב	מ	ש
ו	מ	מ	ת
מ	ח	ת	ת

האימרה: 2869 809 7ט86

ע 28349 15א6, 8039ג1

ע 9 803כ17 (בנימין בן-נחמן)

דפי מידע

סיכום ישיבת הנהלה פעילה של הקהילה מס' 9 מתאריך 25.7.99

השתתפו: שרית ק. יעל ש. מרים מ. קרול ב. שריטה.
חסרו: אלק, לן ו.

דו"ח אגפים:

שרית - חברה.

כניסתה של שרית לעבודה נדחתה לפחות לחודש, מסיבות בריאות.
העבודה בתקופה זו:

1. תובא לחברה הצעה להרכב חדש של צוות (ועדה) בנים -
נועה, ויקטור ואבלין מוכנים לכהן בועדה, יובל, ודורית בסו
ימשיכו לטפל בעניינים השוטפים.
2. צוותים אד-הוק של הנהלת הקהילה יטפלו בנושאים חברתיים
העולים על הפרק.
3. שרית תרכיב הנהלה תוך פרק זמן זה, ההצעה תובא חברה.

איילת, אשר וגילי מטפלים בחזרתה של משפח: רבינוב.

כדי להבטיח סדר - עד ששרית תכנס לתפקיד באופן מסודר - ועדת חברה
הקיימת (ברכוז גילי) - תמשיך לתפקד באותם הסמכויות שהיו לה עד היום.

קרול - משאבי אנוש.

נושאים לטיפול:

- מתנדבים: פיקוח ומעקב אחר עבודת המתנדבים דורש טיפול קפדני יותר -
קרול ושושנה מנסות למצוא דרך מדויקת יותר לרישום עבודה זו.
תורניות - קרול מנסה להביא מספר אלטרנטיבות לשימי השיטה הקיימת.
- שושנה תעשה סקר בין קיבוצי האיזור.

מרים - חינוך.

שיחת הורים בנושא מועדונים לנוער עדיין לא התקיימה.
מרים תפרסם מכתב (כבר נעשה) כבסיס לדיון.
צוות בין תחומי ייגש לדון בנושא תקנים בעבודה בחינוך לא פורמלי לקראת שנת 2000.
מרים תפנה לחברה בנסיון למצוא רכזים לתלמונים ולנעורים.

יעל - רווחה.

צוות המרפאה ויעל היו בביקור בעמק הירדן בנסיון ללמוד מהם ולקבל הצעות -
קלרה לוין אחראית על תחום הרווחה במועצה האזורית תבקר אצלנו ותעזור לבנות את
תקציב הבריאות לשנת 2000.

כללי:

הקדשנו זמן לבדוק את הקשר האירגוני בין ראשי אגפים והענפים האוטונומיים השייכים להם.
בסיכומי של דבר, הגענו למספר נושאים שדורשים חשיבה נוספת.

1. ענפים אוטונומיים דורשים ניהול מקצועי יותר של בעל הענף ושל ראש האגף.
2. יש להבטיח חלוקת סמכויות ברורה בין שני בעלי התפקידים.
3. יש לדון בסוגיית הרווחים וההפסדים, איך מטפלים בנושא זה.
4. מחויבות של הקיבוץ לחבר העובד בענף והמשתמש בענף מול הצורך של הענף להצליח.

בסיכום הנושא ברור שכיוון ההתפתחות של מבנה ענפים אוטונומיים חיובי מאוד, וצריכים
להבטיח כלים לניהול נכון.

סיכום ישיבה הנהלה פעילה מס' 10 מתאריך 1.8.99

השתתפו: לן וו. אלק, קרול ב. מרים מ. שרית ק. יעל ש. שריטה.

ישיבה זו הוקדשה לסדנא בנושא תהליך קבלת החלטות בהנהלה הפעילה ובכלל.
הסדנא התקיימה בעזרת דני כפרי, מנחה בתחום זה לשביעות רצון כולם.

סיכומי שתפקיד הגוף הזה צריך להיות:

1. פורום מוליך קדימה רעיונות שצריכים לבצע.
2. פורום קובע יעדים ברמה שבועית.
3. מקום להעברת אינפורמציה וחילופי מידע.
4. פורום התייעצות של ראשי האגפים בהחלטות בתוך האגפים.
5. דן בנושאים "בין אגפיים" וממליץ על דרך פעולה - בשיטה של "עשן לבן".

רשמה - שריטה

שכונה צמודת קיבוץ

הצוות החברתי שדן בענייני השכונה החליט להזמין חברים נוספים על-מנת לסייע לו לנסח את העקרונות החברתיים המנחים לבניית השכונה. הערב (27/7/99) שהיה יצירתי ביותר הותיר רשימה של עקרונות והנחיות. הצוות החברתי נפגש לישיבה נוספת השבוע כדי לערוך ולנסח את העקרונות שנרשמו.

להלן העקרונות שעליהם הייתה הסכמה רבה יותר:

- 1) שיהיה "קשר עין" עם השכונה, יחס טוב וחיים בשלום וכבוד הדדי.
- 2) שיהיו אינטרסים משותפים ושותפות בענייני חברה, תרבות וחינוך.
- 3) הישוב המשותף שלנו יהיה: חקלאי,

כפרי,

יהודי-חילוני,

ירוק (איכות סביבה)

רב-דורי.

- 4) הבנייה תהיה איכותית וייחודית.
- 5) יהיה ועד מוניציפלי משותף בו יהיה לקיבוץ זכות וטו.
- 6) הקיבוץ ישמור על עצמאותו, צביונו ונכסיו.
- 7) הקיבוץ יעמיד לרשות התושבים את רוב השירותים תמורת תשלום.

הערות נוספות שהועלו:

- 1) יש צורך לדון בקריטריונים לועדת הקבלה לשכונה (למשל, האם יש עדיפות לבני משק?)
- 2) יהיו יתרונות לגידול הדמוגרפי והם: *קהילה מרובת ילדים *עושר וגיוון חיי החברה *יותר צרכנים ויותר אפשרות לעסקים קטנים.
- 3) יש לברר האם קיים צורך בחיץ בינינו לבין שכנינו על הגבעה ממול.
- 4) יש לברר ו/או להביא לשיחה נציגי קיבוצים ומושבים שכבר קיימת לידם שכונה כדי לשמוע מהם על הבעיות האמיתיות שעלו בדרך המשותפת.

הוחלט:

- 1) לפרסם העקרונות בעלון הקיבוץ
- 2) לקיים שיחת חברים פתוחה ומשודרת בהשתתפות עורך דין, כדי לדון בסוגיות שעלו, בזמן ניסוח העקרונות.

הסוגיות:

- מה יהיה באחריות הועד המוניציפלי? מה, על פי חוק, חייב להיות משותף?
- כיצד אפשר להבטיח (חוזה, חוק) שהקיבוץ ישמור על עצמאותו, צביונו ונכסיו?
- אלו שירותים מוניציפליים הקיבוץ חייב לספק, ואלו שירותים ברצוננו לספק?

השיחה התקיימה בעוד שבועיים לערך וברגע שייקבע המועד, אנו נפרסם בלוחות המודעות ובתאי הדואר. כל חבר המעוין להתייחס לנאמר פה, מוזמן לכתוב לעלון, או לצוות החברתי, וגם מוזמן להשתתף בישיבות הצוות.

תודה על תשומת הלב,

צילה בן רשף

PARENTS' PAGE
20.8.99

This week Tamir reports:

Just the day before all the reports about holiday fun reached our post boxes, one group coming home from a holiday trip to the south missed disaster by a miracle, and by the skill and presence of mind of the bus driver. They have written their accounts of the accident in which a car smashed head-on into their bus, and, sadly, all 6 occupants of the car were killed. Amazingly, apart from some bruises, nose-bleeds, and a couple of broken teeth, the children on the bus were unharmed.

The holiday season is not quite over- our younger schoolchildren have been enjoying a camp with the theme "Bug 2000." The camp was a great success (says Tamir, writing prophetically last Tuesday) and its secrets will no doubt be revealed when it's all over. Camp commanders were Raz Ma'ayan and Talit Devolt. Talit was in the accident, but obviously she has nerves of steel.

"Passages" - not mid-life crises, but something a little earlier; the young hopefuls of Gan Rimon moved into the school network on Monday, the older children of Gan Shaked moved up to Gan Rimon yesterday (Thursday), bidding farewell to Ya'el Nemenoff and Spot, and next Thursday the breathless race comes to an end with a nursery-school group moving in to their new home - Gan Shaked, which, may we remind you in the interests of history, was the first concrete house to be built in Kfar Hanassi.

Secret service agent, master of sheepology, 12 times Secretary of the kibbutz - Yisrael Avidor himself - has returned from a stint in hospital and is recovering in Bet Yonatan. We wish him a speedy recovery. The excitement for son Oded was so great that he went and had a daughter, cause for more excitement, because granddaughters have never before sprouted on the many branches of the family tree.

Gadi reports that we're just finishing the maize harvest and beginning the sunflower harvest. Our treasurer is anxiously waiting for the (financial) outcome; Gadi is optimistic.

Tamir's insider connection to Corinne enables him to report that the opening of the cafe last Friday was a great success. Water flowed like wine, 31415926 cakes went like, well, hot cakes, and some of the waiters even remembered to bill some of the hungry mob. Adaya, who is in charge, and Dave-the-caterer, are already totting up huge profits in anticipation.

Sports news: At the national swimming championships, mentioned last week, our boys upheld the K.H. swimming tradition. Nimrod brought home a silver medal for the 200 m. butterfly race, and Shilo brought home 4 gold medals, 3 silver medals and a cup for the outstanding swimmer of the meet. We can't itemize all the races he won because we haven't got his stamina. Actually, Shilo also merits a place in the Guinness book of records for the shortest service of any soldier in the annals of the I.D.F. (not counting yeshiva bochers). He was inducted in the morning and demobilized in the afternoon, so that he could go to the USA and go on swimming there.

Still on army matters, Chedva Wolfen has finished her service. Good wishes, Chedva, and now look out for civilian wolves. The I.D.F. spokesman reports that the army has never before been blessed with such outstanding officers as Nadav Sela and Sagi Katz. Chaverim are not expected to salute them when home on leave, however.

We can't let a week go by without mentioning the new road. It keeps changing course, but just now it offers an opportunity to get to know the lesser-known rear aspect of our factory. According to the contractor, work on the infrastructure revealed that the basalt rocks spewed out by volcanoes in this area some 60 million years ago were of inferior grade. Senior members who did manual stone-clearing 51 years ago are silent on this subject.

SHABBAT SHALOM

MAZAL TOV

Birthdays

Anniversaries

Aug. 22	Reuven Guter (75) Shlomit Farchi (Waterman) Ben Lifschitz Ido Gershman	Batya & Bruce Whitham Yif'at & Shlomo Weissbecker Ora (Namali) & Rick Knops Dale & Dror Collins
Aug. 23	Dean Yaron (Marx family) Yuval Dadosh	Tamar (Lifschitz) & Mickey Herman
Aug. 24	Eran Primost Ayal Golan Hadassa Nymark	
Aug. 25	Tal Barak (Y. Mendzigursky family) Sahar Koren Romi Yaron (Marx family) Daniel Douglas Kopp (Hart & Kopp families)	
Aug. 26	El'ad Farchi (Waterman family) Tamir Shuval	Aviva & Eric Linton
Aug. 27	Blanche Levy Ari-Zvi Talberg Yanun Agam Nir Kolkar (Hadar family) Dina Rubinov Daniel Shuval	Ilse & Adam Ben-Chanoch Leonie & Rami Golan
Aug. 28		Ayelet & Avner Marom